

Arrest

nr. 96 373 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 10 juli 2000 onderschept op de luchthaven van Zaventem en diende diezelfde dag aan de grens een asielaanvraag in.

1.2. Op 14 juli 2000 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van toegang tot het grondgebied met terugdrijving (bijlage 25bis).

1.3. Na dringend beroep nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 augustus 2000 een beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is.

1.4. Op 10 januari 2005 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Het beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen werd op 18 november 2005 zonder voorwerp verklaard.

1.5. Op 1 februari 2005 vroeg verzoeker een verblijfsmachtiging aan, waarna hem op 10 mei 2005 een verblijfsmachtiging van onbepaalde duur werd toegekend.

1.6. Op 21 maart 2007 vroeg verzoeker in het kader van zijn regularisatie een aanpassing aan van zijn identiteit, waarbij verzoeker aangaf in het kader van zijn asielaanvraag frauduleuze gegevens te hebben verstrekt.

1.7. Op 15 april 2009 werd de regularisatie van verzoeker ingetrokken omwille van de gepleegde fraude en kreeg hij een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.8. Op 22 oktober 2010 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.9. Op 9 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.10. Verzoeker werd op 6 december 2010 gedwongen gerepatrieerd.

1.11. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 7 december 2010 wederom naar België en diende op 17 juli 2012 een derde asielaanvraag in.

1.12. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 6 augustus 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven van 7 augustus 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, E.(...) H.(...) Y.(...), verklaart de Libanese nationaliteit te bezitten en een sjiietische moslim te zijn. U bent geboren op 17 augustus 1978 in Sarafand.

U vroeg voor een eerste keer asiel aan op 10 juli 2000. Bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u A.(...) H.(...) te heten, geboren te zijn op 12 september 1981 in Ain al-Hilweh (Libanon) en van Palestijnse origine te zijn. U zou omwille van problemen met het "Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command" (PFLP-CG) Libanon hebben moeten verlaten. Op 10 januari 2005 werd u door het Commissariaat-generaal de hoedanigheid van vluchteling geweigerd omdat u geen gevolg had gegeven aan de oproeping in kader van uw gehoor ten gronde. Op 1 februari 2005 vroeg u onder deze door u gevoerde identiteit regularisatie aan en op 10 mei 2005 werd u definitief geregulariseerd. In 2005 sloot u naar uw zeggen hier een religieus huwelijk met de Roemeense E.(...) A.(...) C.(...) (CGVS: 00/01645B; O.V. 4.980.089), die hier op basis van haar Roemeense paspoort kon verblijven. Intussen hebben jullie drie kinderen.

Op 21 maart 2007 vroeg u in kader van uw regularisatie een aanpassing aan van uw identiteit en stelde u dat uw echte naam H.(...) E.(...) H.(...) Y.(...) is, u geboren bent op 17 augustus 1978, u de Libanese nationaliteit bezit en sjiiet bent. Op 15 april 2009 werd omwille van deze fraude uw regularisatie ingetrokken.

Op 22 oktober 2010 diende u een tweede asielaanvraag in onder uw 'ware identiteit' en stelt u in 2000 Libanon te hebben verlaten uit vrees voor de Hezbollah. U had immers een oom die een verantwoordelijke was binnen de 'Mukhabarat' van het Libanese leger. Op vraag van H.(...) A.(...), een lid van Amal die spioneerde voor Israël, ontfutselde u uw oom informatie over de 'troepenbewegingen' van de Hezbollah en de situering van hun wapendepots. Ook gaf u informatie over een aantal verantwoordelijken binnen de Hezbollah. U deed dit omdat u hiervoor werd betaald en een auto kreeg. In 2003/2004 werden deze H.(...), diens echtgenote en moeder opgepakt op beschuldiging van collaboratie met Israël en H.(...) zou tot op heden zijn gedetineerd, waar weet u niet. Uzelf werd in 1995 of 1996 al eens door de Hezbollah opgepakt en gedurende een viertal maanden gedetineerd en mishandeld. Na deze periode kwam u plots terug bij bewustzijn in het ziekenhuis, wat er gebeurd is en hoe u daar bent terechtgekomen weet u niet. U diende een drietal maanden te worden opgenomen en na uw ontslag uit het ziekenhuis keerde u niet naar huis terug, maar verbleef u op verschillende plekken in Libanon. Uiteindelijk oordeelde u niet in Libanon te kunnen blijven omdat de Hezbollah er de macht had en kwam u in 2000 naar België. U zou in kader van uw eerste asielaanvraag niet de waarheid hebben verteld omdat een Libanees op de luchthaven in Zaventem u dit had afgeraden. U hebt af en toe nog contact met uw familie in Libanon, maar hebt telkenmale nagelaten naar uw situatie aldaar te informeren en weet ook niet of uw familie eigen problemen heeft. U beweert niet naar Libanon

te kunnen terugkeren omdat Hezbollah de macht in handen heeft en omdat u, een sjiit, gehuwd bent met een orthodoxe christen.

Op 8 november 2010 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende tegen deze beslissing geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 6 december 2010 werd u door de Dienst Vreemdelingenzaken gerepatriëerd naar Libanon. Daags nadien op 7 december 2010 keerde u evenwel weer terug naar België. Op 17 juli 2012 diende u een derde asielaanvraag in. Uw echtgenote diende eveneens een asielaanvraag in, zij het voor de eerste maal. In het kader van uw asielaanvraag volhardt u in de asielmotieven die eerder geen aanleiding gaven tot de toekenning van de Vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus daar deze als ongeloofwaardig werden beschouwd. U voegde aan uw eerdere asielmotieven geen nieuwe elementen toe. U stelt voorop in Libanon nog steeds te worden gezocht door sjiitische milities, omwille van de redenen die u in het kader van de voorgaande asielaanvragen hebt uiteengezet.

Ter staving van uw asielrelaas legde u bij uw tweede asielaanvraag onder andere uw Libanese paspoort, uw Libanese identiteitskaart, een geboorteakte, een attest van goed gedrag en zeden, een uittreksel uit de burgerlijke stand en een attest met betrekking tot de familiesamenstelling neer. Hiervan bevinden zich kopieën in uw administratief dossier. Verder bevinden zich in uw administratief dossier nog kopieën van uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen. Bij uw derde asielaanvraag legt u bijkomend een kopie van uw Libanese huwelijksakte op datum van 24 februari 2011 neer, een kopie van de Roemeense identiteitskaart van uw echtgenote, een kopie van het Roemeense paspoort van uw echtgenote, een kopie van het uittreksel van de burgerlijke stand in Libanon, een kopie van een attest ter attestatie van uw recht op postnatale rust naar aanleiding van de geboorte van A.(...) H.(...) M.(...) A.(...) en tenslotte een kopie van de geboorteakte van uw zoon die te Brussel werd geboren op 27 februari 2012.

B. Motivering

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en intentionele misleiding van de asielinstanties. U hebt hiertegen géén beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In het kader van onderhavige derde asielaanvraag volhardt u in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als ongeloofwaardig werden beschouwd (CGVS, p. 7). Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Bijgevolg mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U breng evenwel géén dergelijke elementen naar voren. U verklaarde op 6 december 2010 te zijn gerepatriëerd naar Libanon door de Belgische autoriteiten. U zou hebben overnacht op de luchthaven van Beiroet en de dag nadien terug zijn gekeerd naar België. U gevraagd of er zich sinds uw laatste asielaanvraag en de terugkeer naar Libanon, nog nieuwe feiten hebben voorgedaan die een ander licht zouden kunnen werpen op de uitkomst van uw tweede asielaanvraag, stelt u duidelijk dat u niets nieuws toe te voegen heeft (CGVS, p. 7). Ofschoon u stelt actueel nog steeds sjiitische milities te moeten vrezen, heeft u hier dus geen enkele indicatie toe (CGVS, p. 7). U dan ook gevraagd waarom u bijgevolg niet naar Libanon zou kunnen terugkeren, roept u andermaal in dat uw familie problemen zou hebben met uw christelijke echtgenote. Volledigheidshalve voegt u er aan toe dat uw familie uw partnerkeuze eveneens afkeurt omwille van het feit dat uw echtgenote Roemeense is en u bijgevolg moeilijker aan een Belgische verblijfstitel geraakt (CGVS, p. 6). Deze uitspraak is toch als hoogst opmerkelijk te beschouwen. Bovendien blijkt uit de kopies van het paspoort van uw echtgenote, dat zij in 2011 bijna 2 maanden in Libanon heeft verbleven. Deze feiten sterken kortom de appreciatie van het CGVS dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging is vanwege het feit dat u getrouwd zou zijn met een christelijk orthodoxe vrouw. Het feit dat u verklaart niet meer te weten of uw vrouw effectief enkele maanden in Libanon heeft verbleven, is geenszins geloofwaardig, te meer gezien uw vrouw in deze periode zwanger was van jullie derde kind. Uw verklaring als zou u psychische problemen hebben die maken dat u zich deze zaken niet meer goed kan herinneren, kan niet worden weerhouden daar u hiertoe geen enkel medisch document ter staving kan voorleggen (CGVS, p. 8- 9). In dit kader dient nog aangestipt dat het gehoor op het Commissariaat-generaal zonder problemen is verlopen. Wederom ondermijnen uw verklaringen op ernstige wijze uw algehele geloofwaardigheid.

Evenmin zijn de documenten die u voorlegt in het kader van uw derde asielaanvraag in staat om tot een andere appreciatie te komen. U voert ter staving van onderhavige nieuwe asielaanvraag louter een kopie van uw huwelijksakte aan, een kopie van het uittreksel van de burgerlijke stand in Libanon, een

kopie van de geboorteakte van uw zoon A.(...) H.(...) M.(...) A.(...) op 27 februari 2012, een kopie van een attest ter attestatie van het recht op 'postnatale rust' naar aanleiding van de geboorte van A.(...) H.(...) M.(...) A.(...), een kopie van de Roemeense identiteitskaart van uw echtgenote en tenslotte een kopie van het Roemeense paspoort van uw echtgenote. Deze documenten hebben enkel betrekking op gegevens die niet ter discussie staan, te weten uw herkomst, burgerlijke staat als ook uw gezinssamenstelling. Als dusdanig werpen de door u aangebrachte stukken géén ander licht op het gebrek aan geloofwaardigheid dat werd vastgesteld met betrekking tot de essentie van uw asielaanvraag en blijft voorgaande beoordeling onverkort gehandhaafd.

Bijgevolg maakt u in het kader van onderhavige, derde asielaanvraag niet aannemelijk dat er ernstige aanwijzingen voorhanden zijn om wat u betreft te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw echtgenote, E.(...) A.(...) C.(...) (CGVS: 00/01645B; O.V. 4.980.089), eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift de schorsing en de nietigverklaring (Verzoekschrift, p. 1 in fine) van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° en artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in zijn eerste en enige middel aan dat hij, door de bestreden beslissing, teruggestuurd zal worden naar zijn thuisland Libanon. Bij een terugkeer, zo meent verzoeker, zal hij evenwel moeten vrezen voor zijn leven en/of foltering, hetgeen een schending inhoudt van artikel 2 (het recht op leven) en artikel 3 (verbod op mensonwaardige behandeling) van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM). Ter ondersteuning wijst verzoeker op twee elementen.

Ten eerste haalt verzoeker aan dat hij getrouwd is met een christelijke vrouw. Volgens hem loopt hij hierdoor de kans "in de 'picture'" te komen en het risico te lopen op foltering en zelfs de dood omdat er "een quasi burgeroorlog" woedt tussen christenen en moslims in Libanon, waarbij het Libanese leger steeds tussenbeide moet komen en waarbij al jaren christenen worden vermoord door moslims en vice versa, waarbij hij een website vermeldt (<http://www.refdag.nl>).

Ten tweede haalt verzoeker aan dat hij spionage-activiteiten verricht heeft voor Israël tegen Hezbollah en dit alles tegen betaling en het verkrijgen van een auto. Verzoeker meent dat het uiteindelijk geen betoog behoeft dat hij persoonlijk wordt gezocht door de Hezbollah om wraak te nemen voor zijn landverraad. Verzoeker stelt dat – hierbij verwijzend naar de informatiepagina van Hezbollah op Wikipedia – indien men beseft dat Hezbollah een gewapende groepering is die niet terugdeinst voor zelfmoordaanslagen, dat men dan beseft dat hij een groot gevaar loopt voor zijn leven.

3.2. De Raad stelt in de eerste plaats vast dat verzoeker niets inbrengt tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat hij in het kader van zijn derde asielaanvraag wederom volhardt in motieven die reeds eerder ongeloofwaardig werden bevonden. De Raad neemt deze motieven, die de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op afdoende wijze kunnen schragen, over en maakt deze tot de zijne.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel

(RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3.4. De Raad wijst erop dat ook wat de subsidiaire bescherming betreft, de bewijslast op de asielzoeker rust. Deze moet aan de hand van concrete elementen aantonen dat hij beantwoordt aan de criteria van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij moet dus aantonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). De Raad stelt echter vast dat verzoeker er geenszins in slaagt te bewijzen dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer. Wat zijn huwelijk met een christelijke echtgenote betreft, heeft verzoeker tijdens zijn gehoor enkel gewag gemaakt van problemen met zijn familie (stuk 6, gehoorverslag CGVS 31 juli 2012, p. 6). Als verzoeker dan meer specifiek gevraagd wordt naar het eigenlijke probleem, dan antwoordt hij dat zijn vrouw christen is en dat zijn familie liever wil dat hij met een Belgische trouwt omdat hij zo makkelijker aan papieren kan geraken (stuk 6, gehoorverslag CGVS 31 juli 2012, p. 6). Bovenstaande problemen volstaan echter geenszins om verzoekers vrees voor zijn leven te onderbouwen. Bovendien, zo merkt de Raad op, lijkt het alsof verzoekers familie eerder problemen heeft met het feit dat de vrouw van verzoeker geen Belgische is dan met het feit dat ze een christen is. De verwijzing naar het artikel van <http://www.refdag.nl> in verzoekers verzoekschrift kan niet volstaan als bewijs voor eventuele problemen aangezien hierin een algemene situatieschets wordt gegeven waaruit geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker, louter door het feit getrouwd te zijn met een christelijke vrouw, een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn thuisland. Wat zijn angst voor Hezbollah betreft, gaf verzoeker tijdens zijn gehoor te kennen dat hij, omdat hij hier al geruime tijd vertoeft, niet weet of hij thans nog gezocht werd en dat hij daaromtrent niets nieuws meer heeft toe te voegen (stuk 6, gehoorverslag CGVS 31 juli 2012, p. 7). Daar verzoeker ook in zijn verzoekschrift nalaat om concrete bewijzen aan te brengen die zijn angst zouden kunnen onderbouwen – een enkele verwijzing naar een internetpagina met daarop algemene informatie over Hezbollah is niet voldoende –, maakt verzoeker het risico om onder de negatieve aandacht van Hezbollah te komen niet aannemelijk waardoor er geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. Er werd geen schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aangetoond.

Het middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN